

مقایسه عملکرد خانواده در بیماران اسکیزوفرنی با بیماران اختلال دو قطبی I

پیمان هاشمیان^۱، محمدادریس صداقتی^{۲*}

^۱استادیار، مرکز تحقیقات ژنتیک پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران
^۲دکترای پزشکی، پزشک خانواده، شبکه بهداشت و درمان شیروان، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، ایران
^{*}نویسنده مسئول: شبکه بهداشت و درمان شیروان، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، ایران
پست الکترونیک: edriss_6385@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: ارتباط عملکرد خانواده با ویژگی های روانی فرد یکی از مهم ترین بحث های خانواده درمانی می باشد. اختلال اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I نیز از اختلالات شایع بیماران بستری در بیمارستان می باشند لذا در این طرح بر آن شدیم اختلالات عملکرد خانواده را در این دو گروه مقایسه و بررسی کنیم.

مواد و روش کار: در این پژوهش موردی شاهی ۵۰ بیمار مبتلا به اسکیزوفرنی و ۵۰ بیمار مبتلا به اختلال دوقطبی I و همچنین گروه شاهد شامل ۵۰ نفر از مشاغل مختلف توسط مقیاس سنجش عملکرد خانواده (FAD-I) مورد ارزیابی قرار گرفتند. و در آخر نتایج سه گروه توسط نرم افزار SPSS V21 مقایسه شد.

یافته ها: نتایج بدست آمده حاکی از اختلاف معنی دار دو گروه بیماران با گروه شاهد بود. در مقایسه بیماران اسکیزوفرنی با اختلال دوقطبی I نیز اختلال عملکرد خانواده در گروه بیماران اسکیزوفرنی در هر دو جنس شدیدتر بود اما از لحاظ سنی اختلاف معنی دار عملکرد خانواده بین دو گروه بیماران تنها در بیماران ۲۰ تا ۴۰ سال معنی دار بود.

نتیجه گیری: با توجه به نتیجه بدست آمده مبنی بر اختلال شدیدتر عملکرد خانواده در بیماران اسکیزوفرنی، به نظر می رسد خانواده درمانی می تواند به عنوان درمان کمکی توام با دارو در درمان بهتر و موفق تر این بیماران موثر باشد.

واژه های کلیدی: عملکرد خانواده، اسکیزوفرنی، اختلال دوقطبی

مقدمه

خانواده جایگاه مهمی در رشد شخصیت افراد دارد و اغلب افراد دچار مشکلات مختلف شخصیتی و روانی که فاقد بهداشت و سلامت روانی هستند از خانواده‌های ناسالم برخاسته‌اند [۱].

اختلال اسکیزوفرنی و اختلال دو قطبی I نیز از اختلالات شایع بیماران بستری در بیمارستان می‌باشند و شناسایی عملکرد خانواده در آنها نقش مهمی در خانواده درمانی در طرح درمانی آنها دارد [۲].

اسکیزوفرنی نوعی اختلال سایکوتیک با اتیولوژی نامعلوم است که با اختلالاتی در توانایی‌های شناختی، احساسات، تفکر و رفتار مشخص می‌گردد. اختلالی است که حداقل ۶ ماه طول می‌کشد و شامل یک ماه علائم مرحله فعال مثل دو یا چند علامت از علائم هذیان، توهم، تکلم آشفته، رفتار آشفته یا کاتاتونیک و علائم منفی نیز می‌باشد [۲].

اختلال دوقطبی I نوعی اختلال دوقطبی است که مشخصه آن بروز دوره‌های مانیک به معنی خلق بالا، منبسط، یا تحریک پذیر، با یا بدون دوره افسردگی اساسی است [۲]. در اتیولوژی اسکیزوفرنی اختلال خانواده ذکر شده است. بعضی از بیماران اسکیزوفرنیک از خانواده‌های مختل برآمده‌اند، بنابراین شناخت رفتار خانوادگی بیمارگونه مناسبت بالینی دارد [۲].

در اختلال دوقطبی I نیز مطالعات خانوادگی به این سوال که آیا اختلال خانوادگی هست یا خیر می‌پردازند. قرائن فزاینده حاکی است که روان درمانی خانواده در بیمار مبتلا به اختلال خلقی با کاهش استرس و مقابله با استرس می‌تواند احتمال عود را کم کند [۲].

هیچ مدرک کاملاً نظارت شده‌ای در دست نیست که نشان دهد الگوی خانوادگی خاصی، نقش علیتی در پیدایش اسکیزوفرنی دارد [۲].

در مطالعه‌ای که توسط کوترا^۱ و همکارانش صورت گرفت نشان داده شد که تعدادی از عوامل اجتماعی و بالینی به محیط خانواده بیماران مبتلا به سایکوز کمک کرده است. شناسایی عوامل تعیین کننده عملکرد خانواده در روان پریشی ابزاری است برای درک بهتر عواملی که می‌توانند

باعث توانبخشی یا عود بیماری شوند و حمایت‌های لازم جهت تقویت تعاملات خانوادگی مثبت مورد نیاز است [۳].

در مطالعه دیگری که توسط کوترا و همکارانش انجام شد دریافتند که سطح نامتعادل انسجام و انعطاف پذیری، سرزنشگری بالا و مسئولیت خانواده به عنوان پیامدهای سایکوز ظاهر می‌شوند و نه به عنوان ریسک فاکتورهای شروع کننده بیماری. علاوه بر این درگیری بیش از حد عاطفی از لحاظ رفتارهای مثبت (به عنوان مثال نگرانی) و از لحاظ رفتارهای منفی (به عنوان مثال محافظت بیش از حد) در خانواده‌های یونانی شایع هستند. مداخلات آموزشی روانی در مراحل اولیه بیماری برای ترویج آگاهی مراقبان بیماران باید در نظر گرفته شود که به نوبه خود، ممکن است تعامل خانواده‌های ناکارآمد را بهبود بخشد [۴].

در مطالعه‌ای که توسط سولیوان^۲ و همکارانش با عنوان عملکرد خانواده و ابتلا به دوره‌های دوقطبی در بالغین مورد انجام گرفت، در پدر و مادر کاهش گزارشات درگیری با کاهش علائم مانیای نوجوانان در طول دو سال مطالعه همراه بود و یافته‌ها نشان داد که انسجام خانواده، سازگاری و تعارض ممکن است نشانه‌هایی از مفید بودن این دوره در خلق و خوی نوجوانان باشد [۵].

در مطالعه‌ای که توسط وینستاک^۳ و همکارانش انجام پذیرفت نشان داده شد که تطابق بین عملکرد خانواده بیمار و گزارش خانواده در اختلال دوقطبی I به طور قابل توجهی ضعیف تر بود. تجزیه و تحلیل‌های بعدی نشان داد که این عدم تطابق با گزارش‌های اعضای خردسال و بالغ خانواده‌ها رانده شده است. نتایج، اهمیت گزارش‌های جانبی در ارزیابی عملکرد خانواده بویژه خانواده‌های بیماران اختلال دو قطبی I را در تحقیق و درمان نشان داد [۶].

در مطالعه‌ای که توسط حسن الف حسین و همکارانش صورت گرفت ارتباطی معنی دار بین ویژگی‌های بالینی بیماران و ویژگی‌های اجتماعی و جمعیتی مراقبان

2- Sullivan

3- Weinstock

1 -Koutra

دو گروه بیماران همسان سازی شدند. سپس مصاحبه با آنان بوسیله پرسشنامه عملکرد خانواده (FAD-I) انجام گرفت و در آخر نتایج سه گروه توسط نرم افزار SPSS v21 مقایسه شد.

مقیاس سنجش خانواده براساس مدل مک مستر و به منظور توصیف ویژگی های سازمانی و ساختاری خانواده ساخته شده است (اپشتاین، بیشاپ و بالدوین، ۱۹۸۳). مقیاس (FAD-I) به منظور تمیز میان خانواده های سالم و بیمار، الگوهای تبدیلی میان اعضاء خانواده را اندازه گیری می کند. طبق مطالعه نجاریان در سال ۱۳۷۴ خانواده هایی که بالاتر از ۱۴۵/۸۱ امتیاز کسب کنند (از ۱۸۰ نمره) واجد کارایی سالم هستند و خانواده هایی که پایین تر از ۱۰۹/۸۱ امتیاز کسب کنند واجد کارایی مختل هستند [۹]

نجاریان (۱۳۷۴) اعتبار این آزمون را ۹۳٪ گزارش نمود که در سطح $P < 0/001$ معنی دار است. پایایی آزمون عملکرد خانواده (FAD-I) از روش آلفای کراباخ استفاده شد که نتیجه بدست آمده ۸۷٪ می باشد [۹].

یکی از ابزارهای تشخیص روان پزشکی پرسشنامه چک لیست علائم ۹۰ Symptom Check List-90 (SCL-90 questionnaire) است که بر اساس گزارشی که سوژه از وضعیت سلامت خود ارائه می دهد، نمره دهی و گزارش می گردد. اگر نمره میانگین فرد در هر اختلال بیش از ۲/۵ (دو و نیم) باشد بیانگر وجود اختلال در فرد است. اگر میانگین اختلال ۳ یا بیشتر شود مشکل فرد در آن اختلال جدی است. در زمینه پایایی بیشترین همبستگی مربوط به بعد افسردگی با ۹٪ و کمترین آنها روانپریشی با ۷۷٪ بوده است. در زمینه اعتبار بیشترین همبستگی مربوط به ملاک افسردگی با ۷۳٪ و کمترین همبستگی، ترس مرضی با ۳۶٪ بوده است. (دراگوتیس، ریکلز و راک ۱۹۷۶) [۱۰]

در تجزیه و تحلیل داده ها از آزمونهای مناسب مانند آزمون کای-دو (pearson chi-square) و آنالیز استیودنت و غیره استفاده شده است. نرمال بودن داده ها با استفاده از آزمون یک نمونه ای کولموگوروف - اسمیرنوف (Kolmogorov-Smirnov) مورد بررسی قرار گرفته است و در صورت نرمال نبودن داده ها از آزمون Mann-

بیماران اسکیزوفرنی با عملکرد خانواده وجود داشت. محققان این مقاله انجام مطالعات طولی در خانواده مراقبان و ارزیابی روانی و ارزیابی خانواده همراه با مطالعه بر روی مراقبان با اختلال عملکرد خانواده را پیشنهاد داده اند [۷]. در مطالعه ای که توسط دیبورد^۱ و همکارانش بر روی بیماران نوجوان اختلال دو قطبی I صورت پذیرفت نشان داده شد که والدین حمایت کننده و مسئول می توانند با کاهش سرزنش کودکان تاثیرات تعارضات بین خود را روی کودکان کاهش دهند. [۸]

لذا با توجه به اینکه یکی از عوامل مهم در پیدایش و تداوم اختلال اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I مشکلات خانواده هاست، در این پژوهش بر آن شدیم اختلالات عملکرد خانواده را در این دو گروه و در مقایسه با گروه شاهد بررسی کنیم و در صورتی که در یکی از گروهها اختلال بیشتری باشد، با انجام پژوهش های بیشتر میتوان از خانواده درمانی در درمان این گروه از بیماران استفاده نمود.

روش کار

روش اجرای طرح ما مورد-شاهدی (Case-Control) بود و نمونه پژوهش ۵۰ بیمار اسکیزوفرنی و ۵۰ بیمار اختلال دو قطبی I بستری در بیمارستان ابن سینا مشهد در سال ۱۳۹۳ که ۲۰ تا ۶۰ سال سن داشتند و بیماری آنها توسط دو روانپزشک و با استفاده از مصاحبه های تشخیصی SCID-I و SCID-II تشخیص داده شد و ضریب هوشی آنها بالاتر از ۷۰ توسط تست وکسلر تعیین شد و فاقد اختلال شخصیت و سایر اختلالات روانپزشکی بودند.

روش نمونه گیری در دسترس بود و روش و ابزار جمع آوری اطلاعات از طریق مصاحبه با خانواده های بیماران اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I با استفاده از پرسشنامه ۴۵ سوالی عملکرد خانواده (FAD-I) و انتخاب در دسترس گروه شاهد که شامل ۵۰ نفر از مشاغل مختلف مانند معلم، کارگر، خانه دار و غیره بودند که در پرسشنامه علائم-۹۰ (SCL-90) اختلال روانپزشکی بارزی نداشته باشند و و از نظر جنس، سن، تحصیلات و درآمد ماهیانه با

با توجه به جدول فوق و میزان $(p < 0.05)$ $p = 0.0001$ value= می توان گفت اختلاف میانگین عملکرد خانواده بین سه گروه مورد مطالعه از لحاظ آماری معنی دار می باشد.

در مقایسه میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و اسکیزوفرنی با توجه به میزان $(p < 0.05)$ $p = 0.0001$ value=

می توان گفت اختلاف میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و اسکیزوفرنی از لحاظ آماری معنی دار می باشد.

نرمال بودن داده های عملکرد خانواده در دو گروه شاهد و اسکیزوفرنی توسط تست کولموگروف - اسمیرنوف (Kolmogorov-Smirnov) بررسی شد و با توجه به مقدار $(p > 0.05)$ $p\text{-value} = 0.200$ فرضیه نرمال بودن داده ها تایید می شود.

در مقایسه میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و اسکیزوفرنی براساس سن بیماران با توجه به میزان $(p < 0.05)$ $p\text{-value} = 0.0001$ می توان گفت اختلاف میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و اسکیزوفرنی در گروه های سنی مختلف از لحاظ آماری معنی دار می باشد.

در مقایسه میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و اسکیزوفرنی براساس جنسیت بیماران با توجه به میزان $(p < 0.05)$ $p\text{-value} = 0.0001$ می توان گفت اختلاف

Whitney U و kruskal walis استفاده شده است. نرم افزار مورد استفاده در این پژوهش SPSS 21 بوده و سطح معنی داری آزمون ها کمتر از ۵٪ در نظر گرفته شده است.

ملاحظات اخلاقی: اطلاعات بیماران به صورت محرمانه حفظ گردید.

یافته ها

نرمال بودن داده های سن در بیماران توسط تست کولموگروف - اسمیرنوف (Kolmogorov-Smirnov) بررسی شد و با توجه به مقدار $p = 0.001$, $p\text{-value} = 0.05$ $\text{value} <$ فرضیه نرمال بودن داده ها رد می شود.

در مقایسه میانگین سن (برحسب سال) بین سه گروه مورد مطالعه با $p\text{-value} = 0.473$, $(p > 0.05)$ می توان گفت اختلاف میانگین بین سه گروه مورد مطالعه از لحاظ آماری معنی دار نمی باشد. در زمینه توزیع فراوانی بیماران در سه گروه مورد مطالعه براساس جنس با توجه به $(p > 0.05)$, $(p\text{-value} = 0.673)$ می توان چنین گفت که بین گروه های مورد مطالعه و جنسیت بیماران ارتباط معنی داری وجود ندارد. نرمال بودن داده های عملکرد خانواده در سه گروه توسط تست کولموگروف - اسمیرنوف (Kolmogorov-Smirnov) بررسی شد و با توجه به مقدار $(p\text{-value} = 0.49)$, $(p\text{-value} < 0.05)$ فرضیه نرمال بودن داده ها رد می شود.

جدول ۱: مقایسه میانگین عملکرد خانواده بین سه گروه مورد مطالعه

گروه	تعداد	کمترین	بیشترین	میانگین	انحراف معیار	آماره آزمون (مقدار احتمال)
شاهد	۵۰	۱۱۱	۱۷۲	۱۳۵/۸	۱۱/۰	Kruskal walis=۷۴/۳۶۱ P-value=۰/۰۰۰۱
اسکیزوفرنی	۵۰	۱۰۱	۱۴۲	۱۱۶/۱	۷/۷	
اختلال دوقطبی I	۵۰	۱۰۹	۱۳۶	۱۲۳/۰	۶/۷	
جمع	۱۵۰	۱۰۱	۱۷۲	۱۲۵/۰	۱۱/۹	

جدول ۲: مقایسه میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I

گروه	تعداد	کمترین	بیشترین	میانگین	انحراف معیار	آماره آزمون (مقدار احتمال)
اسکیزوفرنی	۵۰	۱۰۱	۱۴۲	۱۱۶/۱	۷/۷	T-Test=۴/۷۲۰ P-value=۰/۰۰۰۱
اختلال دوقطبی I	۵۰	۱۰۹	۱۳۶	۱۲۳/۰	۶/۷	
جمع	۱۰۰	۱۰۱	۱۴۲	۱۱۹/۵	۸/۰	

جدول ۳: مقایسه میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I براساس سن بیماران

گروه سنی	گروه	تعداد	مینیمم	ماکزیمم	میانگین	انحراف معیار	آماره آزمون (میزان احتمال)
کمتر از ۴۰ سال	اسکیزوفرنی	۳۴	۱۰۱	۱۴۲	۱۱۶/۱	۸/۳	T-Test=-۴/۳۴۵ P-value=۰/۰۰۰۱
	اختلال دوقطبی I	۳۴	۱۱۲	۱۳۶	۱۲۴/۰	۶/۵	
بیشتر از ۴۰ سال	اسکیزوفرنی	۱۶	۱۰۵	۱۳۰	۱۱۶/۱	۶/۴	T-Test=-۱/۹۵۹ P-value=۰/۰۵۹
	اختلال دوقطبی I	۱۶	۱۰۹	۱۳۳	۱۲۰/۷	۶/۸	

جدول ۴: مقایسه میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I براساس جنسیت بیماران

جنس	گروه	تعداد	مینیمم	ماکزیمم	میانگین	انحراف معیار	آماره آزمون (میزان احتمال)
مردان	اسکیزوفرنی	۳۷	۱۰۱	۱۴۲	۱۱۷/۰	۸/۰	T-Test=-۳/۹۷۷ P-value=۰/۰۰۰۱
	اختلال دوقطبی I	۳۵	۱۰۹	۱۳۹	۱۲۴/۰	۷/۱	
زنان	اسکیزوفرنی	۱۳	۱۰۳	۱۲۵	۱۱۳/۶	۷/۱	T-Test=-۲/۹۶۲ P-value=۰/۰۰۰۱
	اختلال دوقطبی I	۱۵	۱۱۲	۱۳۱	۱۲۰/۵	۵/۱	

نرمال بودن داده های عملکرد خانواده در دو گروه اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I توسط تست کلوموگروف - اسمیرنوف (Kolmogorov-Smirnov) بررسی شد و با توجه به مقدار ($p\text{-value} > 0.05$) ($p = 0.200$) $\text{value} =$ فرضیه نرمال بودن دادهها تایید می شود. با توجه به جدول فوق و میزان ($p < 0.05$) $p = 0.0001$ $\text{value} =$ می توان گفت اختلاف میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I (در مردان مورد مطالعه، همچنین در زنان مورد مطالعه) از لحاظ آماری معنی دار می باشد.

بحث

در مطالعه ما اختلاف معنی دار نمره میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه بیماران اسکیزوفرنی و گروه شاهد که برای کلیه سنین و هر دو جنس نیز معنی دار می باشد نشان دهنده اختلال عملکرد خانواده در گروه بیماران اسکیزوفرنی می باشد.

بر اساس مطالعه ما اختلاف معنی داری بین میانگین عملکرد خانواده در گروه اختلال دوقطبی I با گروه شاهد دیده می شود که برای کلیه سنین و در هر دو جنس نیز معنی دار می باشد لذا نشان دهنده اختلال عملکرد خانواده در گروه بیماران اختلال دوقطبی I می باشد.

در مطالعه ای که توسط کوترا و همکارانش در یونان با عنوان عملکرد خانواده در خانواده های بیماران اپیزود اول سایکوز در مقایسه با بیماران روانی مزمن و گروه سالم انجام گرفت، انسجام خانواده و انعطاف پذیری و پریشانی روانی در ۵۰ خانواده اپیزود اول سایکوز و ۵۰ خانواده بیمار روانی مزمن و ۵۰ نفر گروه شاهد مورد بررسی قرار گرفتند نتایج حاکی از اختلال انسجام خانواده و انعطاف پذیری در خانواده های بیماران اپیزود اول سایکوز در مقایسه با گروه کنترل و نمرات پایین تر بیماران مزمن نسبت به بیماران اپیزود اول سایکوز داشت [۴].

در مطالعه ما نیز سه گروه مورد مطالعه عبارت اند از بیماران اسکیزوفرنی، اختلال دوقطبی I و گروه شاهد در طیف سنی ۲۰ تا ۶۰ سال انتخاب شدند و نتایج حاکی از نمرات پایین تر میانگین عملکرد خانواده در گروه بیماران اسکیزوفرنی نسبت به بیماران اختلال دوقطبی I و گروه شاهد می باشد.

میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و گروه اسکیزوفرنی (در مردان مورد مطالعه، همچنین در زنان مورد مطالعه) از لحاظ آماری معنی دار می باشد.

در مقایسه میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و اختلال دوقطبی I با توجه به میزان ($p < 0.05$) $p = 0.0001$ $\text{value} =$ می توان گفت اختلاف میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و اختلال دوقطبی I از لحاظ آماری معنی دار می باشد.

در مقایسه میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و اختلال دوقطبی I براساس سن بیماران با توجه به میزان ($p < 0.05$) می توان گفت اختلاف میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و اختلال دوقطبی I در گروه های سنی مختلف از لحاظ آماری معنی دار می باشد.

در مقایسه میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و اختلال دوقطبی I براساس جنسیت بیماران با توجه به میزان ($p < 0.05$) $p\text{-value} = 0.0001$ می توان گفت اختلاف میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه شاهد و گروه اختلال دوقطبی I (در مردان مورد مطالعه، همچنین در زنان مورد مطالعه) از لحاظ آماری معنی دار می باشد.

نرمال بودن داده های عملکرد خانواده در دو گروه اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I توسط تست کلوموگروف - اسمیرنوف (Kolmogorov-Smirnov) بررسی شد و با توجه به مقدار ($p\text{-value} > 0.05$) ($p = 0.200$) $\text{value} =$ فرضیه نرمال بودن داده ها تایید می شود.

با توجه به جدول فوق و میزان ($p < 0.05$) $p = 0.0001$ $\text{value} =$ می توان گفت اختلاف میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I از لحاظ آماری معنی دار می باشد.

با توجه به جدول فوق و میزان ($p < 0.05$) $p = 0.0001$ $\text{value} =$ در گروه سنی کمتر از ۴۰ سال (۲۰ تا ۴۰ سال) می توان گفت اختلاف میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I از لحاظ آماری معنی دار می باشد.

و با توجه به میزان ($p > 0.05$) $p\text{-value} = 0.059$ در گروه سنی بیشتر از ۴۰ سال (۴۱ تا ۶۰ سال) می توان گفت اختلاف میانگین عملکرد خانواده بین دو گروه اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I از لحاظ آماری معنی دار نمی باشد.

بیماران اسکیزوفرنی کمک کننده در درمان بهتر و موفق تر این بیماران است و با توجه به آن که اختلال عملکرد خانواده از عوامل عود بیماری در اسکیزوفرنی نیز می باشد خانواده درمانی می تواند از عود بیماری در این بیماران بکاهد. همچنین در پایان پیشنهاد می شود به صورت مطالعات کوهورت و آینده نگر بررسی گردد که آیا اختلالات خلقی در خانواده ها می تواند در ایجاد بیماری اسکیزوفرنی دخیل باشد یا خیر.

نتیجه گیری

مقایسه عملکرد خانواده در بین سه گروه مورد مطالعه مقایسه ای معنی دار بوده و حاکی از اختلال بیشتر عملکرد خانواده در دو گروه بیماران اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I نسبت به گروه شاهد است. این اختلاف میانگین در همه سنین و در هر دو جنس در بیماران اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I نسبت به گروه شاهد معنی دار است.

مقایسه عملکرد خانواده دو گروه بیماران اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I نیز اختلاف معنی داری وجود داشت که این بدان معنی است که عملکرد خانواده در گروه اسکیزوفرنی بدتر از گروه اختلال دوقطبی I بوده که این اختلاف میانگین عملکرد خانواده در سطح $0/0001$ معنی دار بوده که این نشان می دهد که اختلال عملکرد خانواده در گروه اسکیزوفرنی شدیدتر از گروه اختلال دوقطبی I می باشد که این مسئله برای دو جنس معنی دار بود. ولی براساس سن تا ۴۰ سال معنی دار بود این بدان معنی است که اختلالات عملکرد خانواده بعد از ۴۰ سال در دو گروه بیماران اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I معنی دار نبود.

تشکر و قدردانی

با سپاس فراوان از رهنمود های ارزنده جناب آقای دکتر هاشمیان که تدوین این مقاله جز با راهنماییهای ایشان میسر نبود.

این مقاله برگرفته از پایان نامه با همین عنوان تصویب شده در دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی مشهد در تاریخ ۹۳/۶/۱۲ به شماره ۱۱۱۱۰۱۰۱۹۲۲۰۱۲ می باشد.

در مطالعه سولیوان و همکارانش در آمریکا داده های عملکرد خانواده از ۵۸ خانواده که نوجوانان مبتلا به اختلال دوقطبی داشتند جمع آوری شد در این مطالعه نشان داده شد که اختلال عملکرد خانواده با افزایش دوره های مانیا در نوجوانان در طول دو سال مطالعه همراه بوده است [۵].

در مطالعه ای که توسط وینستاک و همکارانش در آمریکا با عنوان تطابق بین بیماران و عملکرد خانواده در اختلال دوقطبی I و اختلال افسردگی اساسی انجام گرفت، تطابق بین بیماران و گزارش های خانواده از عملکرد خانواده بررسی شد در این مطالعه ۹۲ بیمار اختلال دوقطبی I و ۱۲۱ بیمار اختلال افسردگی اساسی و خانوادههایشان مورد ارزیابی قرار گرفتند، تطابق بین عملکرد خانواده بیمار و گزارش خانواده در اختلال دوقطبی I به طور قابل توجهی ضعیف تر بود [۶].

در مطالعه ما نیز نتایج حاکی از اختلال عملکرد خانواده در بیماران اختلال دوقطبی I نسبت به گروه شاهد مورد بررسی است.

در مطالعه ای که حسن الف حسین و همکارانش در بغداد انجام دادند عملکرد خانواده در بین ۶۰ نفر از مراقبان بیماران اسکیزوفرنی بررسی شد در نتایج بدست آمده ارتباطی معنی دار بین ویژگی های بالینی بیماران و ویژگی های اجتماعی و جمعیتی مراقبان با عملکرد خانواده وجود داشت [۷].

مطالعه ما نیز نشان دهنده اختلال عملکرد شدیدتر در خانواده بیماران اسکیزوفرنی نسبت به خانواده بیماران اختلال دوقطبی I و گروه شاهد است و حاکی از ارتباط معنی دار بین وجود بیماری و عملکرد خانواده در سه گروه مورد بررسی می باشد.

این یک تحقیق اولیه بود در جهت شناخت اینکه آیا ارتباطی بین اختلال عملکرد خانواده با بیماری اسکیزوفرنی و اختلال دوقطبی I وجود دارد یا خیر و برای اینکه بدانیم آیا اختلال عملکرد به عنوان یک عامل اتیولوژیک در این بیماری ها دخالت دارد یا نه.

باتوجه به نتیجه بدست آمده مبنی بر اختلال شدیدتر عملکرد خانواده در بیماران اسکیزوفرنی لذا به نظر می رسد خانواده درمانی به عنوان درمان کمکی توام با دارو در

References

1. Herbert Goldenberg, Irene Goldenberg, *Family Therapy: An Overview*, 8 ed. United states of America: Cengage Learning; 2012;2-4
2. Benjamin J, Sadock, Virginia A, Sadock, Pedro Ruiz. Kaplan & Sadock's *Comprehensive Textbook of Psychiatry*, ninth ed New York: Wolters Kluwer | Lippincott Williams & Wilkins; 2009; 1,1432-1839
3. Koutra K, Triliva S, Roumeliotaki T, Lionis C, Vgontzas AN, Identifying the socio-demographic and clinical determinants of family functioning in Greek patients with psychosis, *Int J Soc Psychiatry*, 2014 Jun 27. pii: 0020764014540151
4. Koutra K, Triliva S, Roumeliotaki T, Stefanakis Z, Basta M, Lionis C, Vgontzas AN, Family functioning in families of first-episode psychosis patients as compared to chronic mentally ill patients and healthy control, *Psychiatry Res*. 2014 Jun 30, pii: S0165-1781(14)00548-4
5. Sullivan AE, Judd CM, Axelson DA, Miklowitz DJ, Family functioning and the course of adolescent bipolar disorder, *Behav Ther*. 2012 Dec;43(4):837-47
6. Weinstock LM, Wenze S, Munroe MK, Miller IW, Concordance between patient and family reports of family functioning in bipolar I disorder and major depressive disorder, *J Nerv Ment Dis*. 2013 May;201(5):377-83
7. Hassan A, Hussein, Ali K, Khudhiar, Family Functioning among Caregivers of Patients with Schizophrenia in Baghdad city, Dec, 2012; 5(1): 1204-1209
8. DeBoard, Lucas RL, Clin J, Interparental conflict in context: exploring relations between parenting processes and children's conflict appraisals, *Child Adolesc Psychol* - 01-MAR-2010; 39(2): 163-75
9. Fatemeh Najarian, Effective Factors on Family Function, Evaluate the psychometric properties of FAD, Master's Thesis, Islamic Azad University of Roodehen; 1374: 35-50
10. Derogatis, L.R. & Savitz, K.L. 2000, The SCL-90-R and the Brief Symptom Inventory (BSI) in Primary Care In: M.E. Maruish, ed. *Handbook of psychological assessment in primary care settings*, Volume 236 Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, pp 297-334

Comparison of family functioning between patients with schizophrenia and patients with Bipolar I disorder

Hashemian P¹, Edris Sedaghati M² *

¹Child and Adolescent Psychiatrist, Assistant Professor of Psychiatry, Psychiatry and Behavioral Sciences Research Center, Ibn-e-Sina Hospital, Faculty of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran.

² Medical Genetics Research Center, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

*Corresponding Author: Shirvan Health Center, North Khorasan University of Medical Sciences, Iran.

Email: edriss_6385@yahoo.com

Abstract

Background & Objectives: Relationship between family functioning and psychological characteristics of the individual is one of the most important discussions of family therapy. Schizophrenia and bipolar I disorder are very common in hospitalized patients. So we decided to investigate and compare the family functioning between these two groups of patients.

Material & Methods: In this case control study 50 patients with schizophrenia, 50 patients with bipolar I disorder and control group consists of 50 different professions were evaluated by family assessment device scale (FAD-I). Final results of the three groups were compared by SPSS V21 software.

Results: Findings indicate a significant difference between the two groups with the control group. Family dysfunction in patients with schizophrenia in both sexes was more severe than patients with bipolar I disorder. But in terms of age, significant differences between the two groups was found only in patients 20 to 40 years.

Conclusion: Based on the results of this study due to more severe impairment of family functioning in patients with schizophrenia, it seems that family therapy as an adjunctive treatment could be helpful.

Key words: Family functioning, Schizophrenia, Bipolar I disorder